رسول الله صلی الله علیه وسلم از زنانی که (هنگام مصیبت) با صدای بلند گریه می کنند و موهای سرشان را می کَنَند و گریبان چاک می کنند، بیزار است

از ابو برده بن ابو موسی رضی الله عنه روایت است که گفت: ابوموسی دچار درد شدیدی شد، پس بی هوش شد در حالی که سرش در دامان زنی از خانواده اش بود، و توان پاسخ دادن را نداشت، چون به هوش آمد گفت: از کسانی که رسول الله صلی الله علیه وسلم بیزار است من نیز بیزار هستم، رسول الله صلی الله علیه وسلم از زنانی که (هنگام مصیبت) با صدای بلند گریه می کنند و موهای سرشان را می کَنَند و گریبان چاک می کنند، بیزار است.

[صحیح] [متفق علیه]

ابوبرده رضی الله عنه روایت کرده است که پدرش ابوموسی اشعری رضی الله عنه به شدت بیمار شد و بیهوش شد، و سرش بر دامان زنی از خانواده اش بود، او فریاد زد و برای او نوحه گری و سوگواری کرد، اما او به دلیل بی هوشی نتوانست چیزی به او پاسخ دهد. چون به هوش آمد گفت: من بیزارم از آنچه رسول الله صلی الله علیه وسلم بیزاری نموده، وی صلی الله علیه وسلم بیزاری نموده از: الصالقة: زنی که هنگام مصیبت با صدای بلند گریه می کنند. والحالقة: زنی که هنگام مصیبت موهای سرش را می کَنَد و یا تراش می کند. والشاقة: زنی که هنگام مصیبت گریبان چاک می کند. چون این همه از امور جاهلیت است، بلکه هنگام مصیبت ها به صبر و طلب ثواب آن نزد الله متعال امر نمود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/4849